

عنوان مقاله:

تقویت نقش آفرینی فضاهای پیاده محور شهری در بهبود سرمایه اجتماعی با تقویت سطح تعاملات اجتماعی (مورد مطالعه پیاده راههای شهر تهران)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روشهای نوین طراحی و ساخت در معماری زمینه گرا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد مویدی - پژوهشگر دکتری شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران،

رضا خیرالدین - عضو هیات علمی گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران پژوهشگر وابسته گروه مهندسی پروژه های آمایش شهری و منظر ipape پلی

خلاصه مقاله:

فضاهای عمومی شهری، با ایجاد امکان مشارکت، حضور گروهها و فضای تعامل، نقشی تأثیرگذار در تقویت جنبههای اجتماعی شهرها را دارا می باشند. این فضاها با توجه به تنوع عملکردی بالا به منظور پاسخگویی مناسب به نیاز اجتماعی و فرهنگی شهروندان، بدون محدودیتی در دسترس آنان بوده و در آن از آسایش و راحتی برخوردار هستند. یکی از انواع فضاهای عمومی شهری، پیاده راههای شهری است. این دسته از فضاها همواره به عنوان یکی از مهمترین و مؤثرترین مکانهای برقراری ارتباط رو در رو و وقوع تعامل اجتماعی شهروندان با یکدیگر به شمار می آیند. پیاده راهها به واسطه ویژگیهای ذاتیشان، می توانند در کاهش تضادهای اجتماعی، ایجاد حس تعلق به مکان و در نهایت خلق سرمایه اجتماعی شهر مؤثر بوده و بستر مناسبی را برای حضور شهروندان فراهم آورند. علی رغم اهمیت موضوع، عمده شهرهای امروزی تحت سیطره تفکر مدرنیستی با توسعه خیابانهای عریض. توجه به حاکمیت خودرو فضاهای عمومی جمعی را دستخوش تغییر و تحولات عدیدههای ساختمانها. به طوریکه این فضاها به شدت کیفیت کارکردی خود رانسبت به گذشته و به عنوان فضای پشتیبان تعاملات اجتماعی از دست داده اند. لذا افزایش مسائل و مشکلات اجتماعی شهری و همچنین کمبود - فضاهای جمعی باعث شده تا مجدداً توجه به فضاهای عمومی و به ویژه حرکت به سوی پیاده محور سازی شهرها در دستور کار شهرسازان قرار گیرد. این موضوع در شهرهای بزرگی چون تهران با جمعیتی چند میلیونی از اهمیت بیشتری برخوردار است. در این راستا پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سؤال میباشد که چگونه ایجاد و ارتقای کیفی پیاده راهها می تواند بر تعاملات اجتماعی شهروندان در فضاهای شهری تأثیر گذار باشد؟ لذا هدف اصلی پژوهش در قالب بررسی و ارائه راهکارهای مؤثر به منظور مناسب سازی شهر در راستای افزایش میزان تعاملات اجتماعی شهروندان با هدف تولید و تقویت سرمایه اجتماعی میباشد. مورد مطالعه نیز مجموعه پیاده راههای بافت مرکزی شهر تهران را شامل میشود. به منظور پاسخگویی به سؤال پژوهش از راهبرد کیفی در رویکردی استنتاجی استفاده شده است. مبنای نظری لازم به وسیله مطالعات کتابخانهای تهیه شده و از راهبرد تاریخی - تفسیری برای بررسی قابلیت های پیاده راههای شهری استفاده شده است. همچنین به وسیله مورد پژوهی امکان تبیین مجموعه اصول اولیه تقویت فضاهای پیاده محور شهری فراهم آمده که در تلفیق با مبنای نظری مراحل پیشین مجموعه، اصول قابل تعمیمی در انتها ارائه شده است. نمونههای موردی نیز همگی جزو پیاده راههای شهر تهران هستند که در سابقه جمعی، مردم حضوری فعال دارند

کلمات کلیدی:

فضای عمومی شهری، پیاده راه شهری، تعاملات اجتماعی، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/324443>

